

Karolina Světlá

By redesigning a bookseries Ještědské romány I would like to reintroduce a significant czech writter from the group May School, and one of the first czech feminists – Karolina Světlá, to the young generation.

I looked into the current design of classical literature and studied the design development of the book Vesnický román (first book from the Ještědské romány edition) from 1867 to 2019.

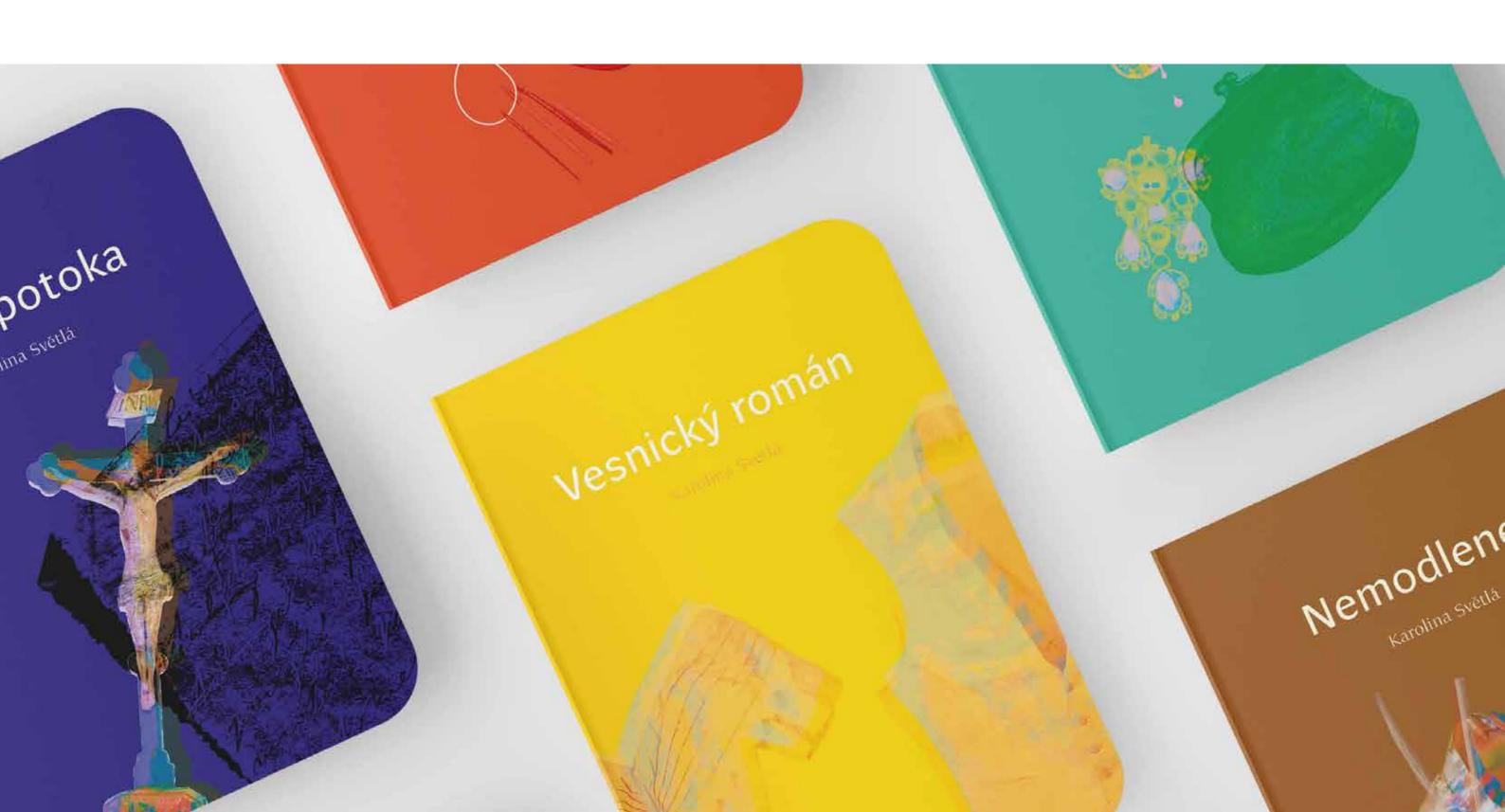
I found out that the number of published edition has been slowly decreasing over the years.

I visited the archives and the exhibition of **Podještědské muzeum** in Český Dub and took photos of the inheritance.

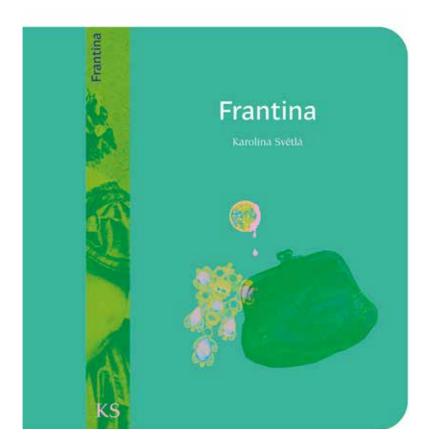

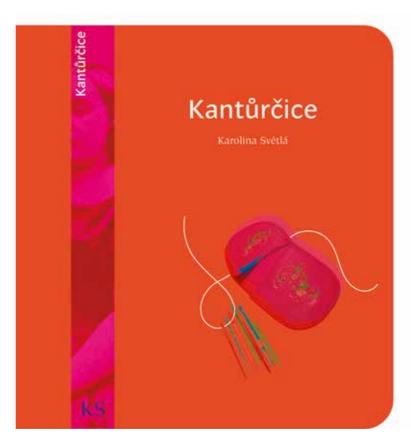
Then I used these photos to create the book cover design. The objects on the cover always correspond with storyline of the book.

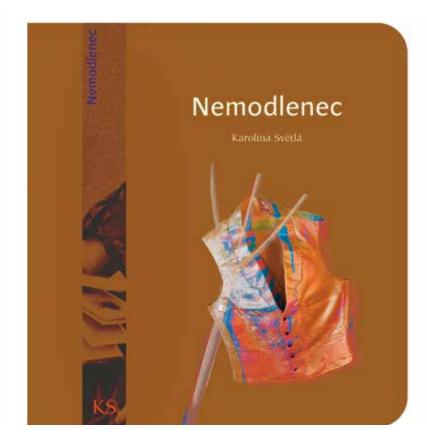

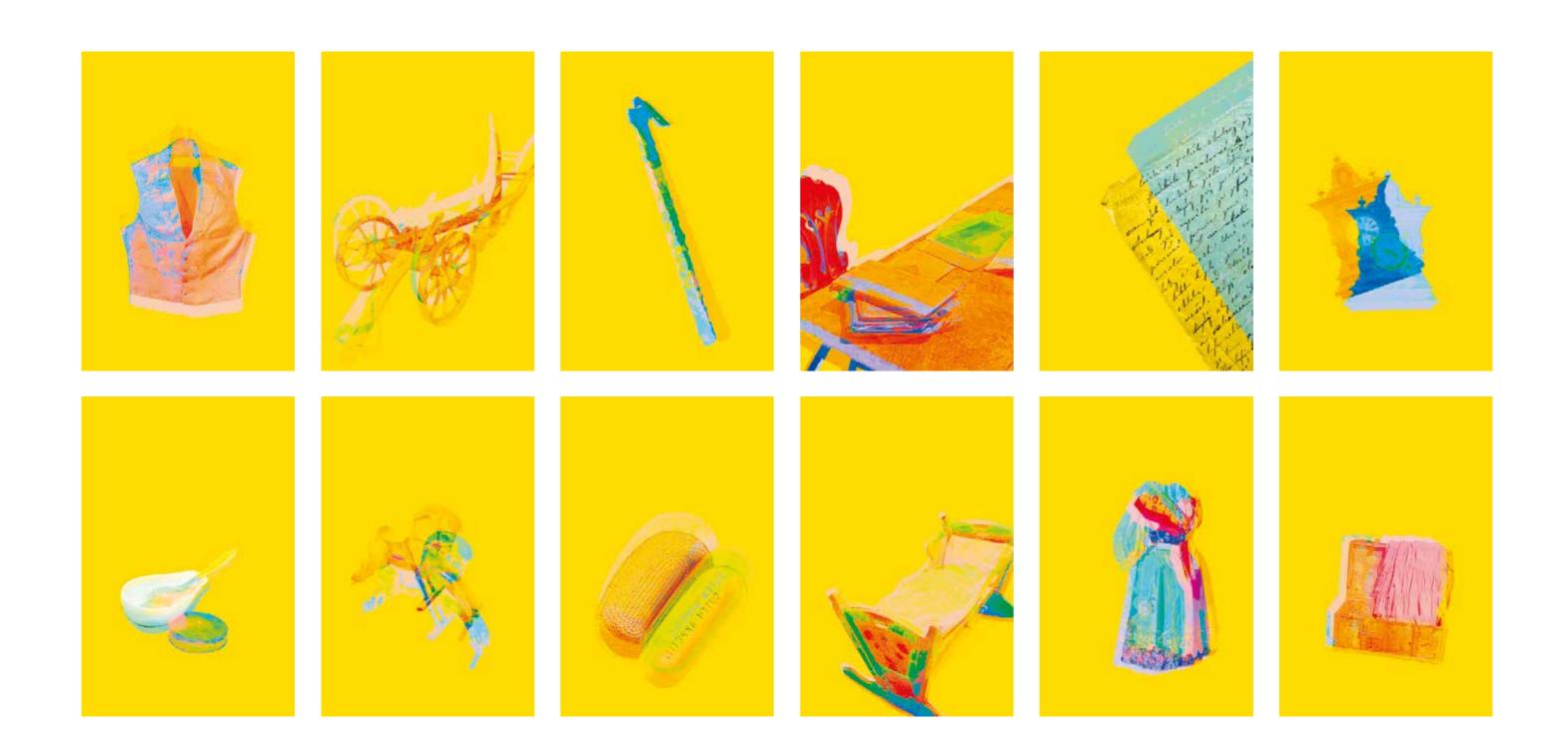

Inside - There is a stylized series of objects throughout each book accompaining the storyline.

19

Antoš se od dětí nehnul, chtěl jim ve všem sloužit sám, ale nebyl u nich mnoho platen. Hoši měli sice velkou radost poznavše otce, ale čeho si žádali, to jim musela přec jen Sylva podat i udělat. Antoš rozžárlil se za touto příčinou několikrát tak velice na Sylvu, že ostychavě před ním ucouvla. Nemohla ho teď již ani poznati; nadarmo hledala v jeho oku i hlasu měkkost a vřelost v nich spočívající, když se před několika hodinami shledali. Byl celý změněn.

Když lékař, přijížděje druhého dne, prohlásil, že mají děti skutečně neštovice i že je stav jejich dosti povážlivý, tu počal Antoš Sylvu odháněti od jejich lože.

"Jdi, již jdi," vybízel ji neustále, "ubytuj se někde jinde, co budou děti nemocny; jsi mlada, mohla bys jednou na ně naříkat, že tě připravily o krásu. Hladké líce jsou velkou u ženštiny věcí, zradí pro ně třeba i vlastní krev."

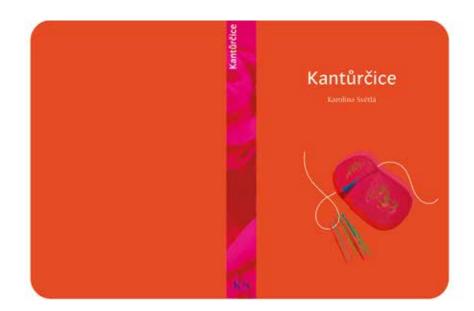
Sylva však neuposlechla, trpělivě snášela jeho tvrdý rozmar, přičítajíc ho jedině velké starosti o milované děti. Neuhodla, že je v něm trpkosti a bolu ještě za příčiny jiné. Jak ale Antoš nepřestával nevděčně ji odháněti, počínaje si den co den drsněji, ač se nemoc dětí nehoršila, tož se v ní probudila dávná vzdorovitost a stará se v ní ozvala Sylva.

"Půjdu tedy, půjdu, když tomu mermomocí chcete," odpověděla mu s hněvivým pláčem, "ale nejen na několik dní, až

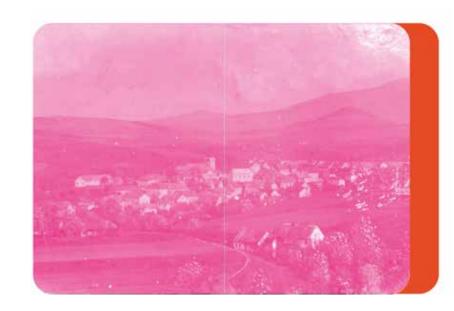

1

Kágt Antoi sesül, jostospil na stekk a rycheářů za pocholka. Tim se stal vářenou usebností peu celos ven. Pashoki a rychtářů šil hosež za selskými syrky, mělí po nich první právo a první mění. pyskářá dovot katelosiu jet jeho sasimopení tvrdý tolar a rychtářka húť c hlou koltánou akadhou, práce tak uselik, še se ji kadily požívil, kilo bět u sátko niděl. Anoti si vžilí bich, jako kůlyby byt se sten býval, hral jej jen teriknin, kůlyt svoje pěža příkam vezil. Anotik byt radout timěť celý upleten, kůlyž ponegov za-

Anna toja maneri tener ceje sperese, satyż posejpre zaptálił a salez na pole si vyjel. Matlia jeho pititla schválná z hor, ady se na syna podlivala, jek zsu jeho nová bodnost sluští i jak se do ná vznavuje.

se do ni vpravaja.

Zistilmi uchvatila Aetoole bujuose, když vypri ze staticu.
Debvetily mu kood evetočije, on sim mit velkou kytim za klobouken i v kazajar. Podobala se davo ženickovi, který ni jede
goo nevětru. Ze všech stavení vyhliholy děti, aby se za mim
podinale, muži mu kynuli depocení, ženiština bůjeni kátýa, žejá
doce více než všeria. 3 jemo se záklo, že je doce névo šeptimo
a vyhlišne, ou se nemusi kost za dobytkem, spřetí co si může
pěkně vyhračovat veda tuameho koně za smůn. Derazivšímu
na poše nechtělo se ma zam sal do patice, žerv v něm poděvste
vřeka šikali kond pa křeku, oprasoval mu vžeco obytkyte
nozbilžel se po krajiné, jako by ni byl a nim vyžel jen pou

8

Fermi deta din na viselus nie tak diebte, že zu ani lejou jiži osmalilo. Azistė izpanažianie se z pratičio překaspeni, če a siol cable čenichem a mazistene brzu, již dema postavet za drahou matku, naklijel ndětně ovikou džiebru rych klářino k ovodá sek. Viděli dobte, že by žeje možita solit začie prak, kaja by dobada kronical jizobo nac tředniza solbo a také mladžine s codu podotnostu. Signé to napod ze vizeb stran od leži, kloti hjezišten podotnostu. Signé to napod ze vizeb stran od leži, kloti hjezišten podotnično, nym in protic nadamini, napptál, zo se od nažbié pakom největšilo statina o codů. Vřdenci, že míla rytitaříha nojovití ornu v jeho povedna a napoče naklavanosti k najbě pôva, napřím svoje ho pychou a napoče naklavanosti k najbě povedna datek, kloty so mna někdy zádlu, bo u vění žetby, že se unosí dis samdy. Byla mene nakudů, cu měl Mažemou jsimu, že je mu možed volosut navědy adrenu jsimu, že je mu možed volosut navědy adrenu žeza. Unit se taž topu terovizane.

Specializa additatela se vojn ielodym możem jake s drukas mast. Ditala ma przepiśmie Odposidala todi sa sincija spility ji od socosdał imdos, poet si orosaia soste ji. zorosbo ze do stano a do proti. Je jes k lime kindelo, oby ji bej rosek no do pudrosakom. Lichotila ji. že na psadela, je abed ditos slecky lošig "atokhy", osnoslovac s utibospilikci jednosho zaminosaniko skortcka. Rysula zak žano

19

dažiní se od dřiti nehrad, choří jim va vlam sloužit sám, ale nářejí a nich menéné placen, řístě měři čise řeříšen nehod potructée etter, sle čeho vi Zádaři, no jim masota přez jem řejtva podas nežliel. Amod čenděřil se se nese příženo sěřkořišem sle veřtím su jeho, no netyčaně před zám nizováh. Noincoblá ho ted giž mii momati; meloreme břešála v jeho ob u hřano neříškom a větobu v nich spočínající, když se přid očásováha nežloužení žádačit. Naj više nežlijící, když se přid očásováha nežloužení žádačit. Naj više nežlijící, když se přid očásováha nežloužení žádačit. Naj više nežlijící, když se přid očásováha

hodinami shleddi. Byl orij smënës. Kdyd lekat, prijstërje dishviha dhe, problesi, te engji dën sautetjet betimice i të je star jejich diest prokilloy, ta podd

sakričnih ostinose i žir je star jejech dosi predžive, ta počal Antra fajbe ostavite i da jezich lože. "36. již jaž." vybisni je nesoliče, ježecija se obkde poda: co bodru džira semovny je indaka, možel spa jednos na se ostika; žie të priprovily e žežec. Hladiké žice jem velken a žienižno, viće, jemža pos od třeku i vlastni žiran".

Sylve vida netposiochia, spilista naziela jeho rendy vomas, philitajii hu jedird velbe starosti u solivasiad ditti. Avuhodia, he je v nim trphorit a boto jedir za přížiny jasé, jak ale Aniela emplemávali svedičné ji solkaněu, solivaje si den se dom druměji, až se nemoc dětí sehovitia, teží se v ni jestinadiža dávná vodervetniné u state na ni cenita týrku.

"Piljalu tedg piljalu, kalyd temu memomoci chorte," odpovidelie mu u hadeteym pildem, "ele mejem na odkolik dni, ad

21

30